

Yayıncıdan

Değerli **eskireni** Okurları,

Dünyevileşme sorunu ilk bakışta bireysel bir sapmadan ibaret gibi görünse de dindar dünyaların ortak sorunudur. İnsanın yaratısıyla ve kendisi gibi yaratılmışlarla ilişkisini sürdürdüğü bir imtihan alanıdır. Aslında yaratılmışların kendilerini sergilediği bu mekân (dünya), bilinç sahibi varlıkların rollerini oynadığı ve sonucundan sorumlu olduğu bir oyun alanıdır. Oyuncular, her ne kadar senaryo yazarının çizdiği senaryo ve dekoru kullanmak durumunda olsalar da dekoru geliştirme ve bir takım doğaçlamalarla oyunu renklendirme imkânına sahipler. Rollerini iyi oynama adına bunu biraz da yapmak zorundalar ve hatta sonucuna katlanmak kaydıyla senaryonun bütünüyle dışına çıkabilir veya dekoru tümünden değiştirebilirler. Çünkü oyun çok ciddidir ve baştan sona bir rol oynama ve sınav oyunudur. Bu nedenle sorumlu bir özgürlüğü kaçınılmaz kılmaktadır. Oyunun odağında olması ve aynı zamanda yönetmen rolü üstlenmesi nedeniyle başrol oyuncular (yani insan olanlar), oyunun bütününden sorumludur. Üstelik oyun ciddi olduğu kadar son derece karmaşıktır. Çünkü sadece başrolde oynayanların sayısı milyarlarla ifade edilmekte ve yaklaşık bir asır içerisinde hepsi yenilenmektedir. Bu nedenle kendilerinden sonra gelen oyunculara da rollerini öğretmek gibi bir sorumlulukları vardır.

Ayrıca mükemmel bir izleyici kitlesine sahipler. Oyun kutsal bir dram olduğu için onu melekler izler. Bu izleyiciler aynı zamanda denetleme görevlileri. Hepsi de hiçbir hatayı gözden kaçırmayan tek bir denetçinin emrinde iş görmektedirler ki senaryonun yazarı da O'dur. İşte oyunun en temel hedefi O baş denetçiyi razı etmektir. Dolayısıyla başrol oyuncular, hem sahenin yardımcı oyuncu ve elemanlarıyla hem de kendi aralarında mükemmel bir ahenk sergilemek zorundalar. Bunun için de sahneyi iyi tanımak, bütün imkânlarını en iyi şekilde kullanmak ve kirletmemek mecburiyetindedirler. Dahası bunu yaparken kendi aralarında iyi bir iş bölümü yapmak ve adilce bir paylaşım gerçekleştirmek zorundalar. Daha da önemlisi senaryonun hedefinden sapmasına asla fırsat vermemeliler. Oyunun akışına kendilerini kaptırıp ana metinden uzaklaşmaları suçtur. Çünkü öylesi bir durumda izleyiciler arasına karışmış sinsi düşmanların (şeytanların) hilelerine alet olur, yaratana isyan etmiş sayılırlar. Bu risk her zaman vardır ve çok tehlikelidir. Çünkü hedefini kaybeden oyuncular hayatı bu oyundan ibaret görmek gibi bir iş körlüğüne müptela olabilirler ki biz buna dünyevileşme diyoruz. Çünkü oyunun sergilendiği sahne bütün dünyadır ve oyunun geri sardırılması mümkün değildir. Sadece tevbe etme ve özür dileme durumunda affedilmeleri mümkündür.

İşte bu nedenle senaryo yazarı ve denetçi olan büyük zat, rolünü şaşırان oyunculara görevini hatırlatacak usta oyuncu kalmadığı demlerde merhametiyle muamele eder ve ebedi senaryoyu hatırlatacak suflörler (elçiler) görevlendirir. Çünkü O, çok merhametlidir; yarattığı oyuncuları ve sahneyi ışısız bırakmaz. Ancak oyuncuların hepsi aynı duyarlılıkta değildir. Saptırıcıların propagandasına kapılarak hedefini kaybetmiş kimi oyuncular suflörün çağrısına kulak asmaz hatta onu ortadan kaldırmaya bile yeltenebilirler. Fakat asaletini kaybetmeyen bazı oyuncular o çağrıya kulak verir, rollerini yeniden hatırlar ve o doğrultuda oynamaya başlarlar. O an, iyilerle kötüler arasında kıyasıya bir mücadele başlar ki o aşamadan itibaren dünya artık bir mücadele sahnesidir. Hayatı o sahneden ibaret görenlerle asıl ciddi hayatın o sahneden sonra ortaya çıkacağına inananların mücadelesi. Çağlar boyu sürer gider bu mücadele. Ve nihayet bir gün perde son defa kapanır, oyun biter. Perdeyle birlikte oyuncular gözlerini yeni bir sahneye açarlar. Roller sona ermiş dekor değişmiştir. Senaryo yazarı iyi oynayanların ödül törenine katılır. Ebedilik töreni! Fakat rolünü unutan ve oyunu amacından saptıranlar için ebedi bir ceza törenidir bu! Senaryo yazarı onların yüzüne bile bakmaz. Ceza evine gönderir ve unuttur onları. İşte bu ceza, oyunu ciddiye almamanın ya da gereğinden fazla abartmanın cezasıdır. Bu nedenle yüksek bir bilinç ve ağır bir sorumluluk bizleri beklemektedir.

Değerli okurlarımız! Bu konuda üstatlarımız, rollerini gayet güzel oynadılar! Başta sayı editörümüz, Mustafa Tekin Üstadımız olmak üzere bütün yazarlarımıza teşekkürlerimizi arz ediyoruz. Ancak hazırlanan yazılar, dergi formatını fazlasıyla zorladığı için **Dünyevileşme** konusuna **gelecek dosyada devam** etmeyi düşünüyoruz. Yazılarını gelecek sayıya ertelediğimiz üstatlarımızdan özür diliyor, yazılarını gönderemeyenlere gönderme imkanı tanıyoruz. Daha güzel bir dünyada, daha güzel görüşlerle görüşmek ümidiyle, hepimizi saygıyla selamlıyoruz... ■